

Patriarhul Daniel: Recunoștința - sentimentul cel mai firesc al omului demn în fața binefacerii primite

„Omul nerecunoscător se află într-o stare spirituală nefirească, nedemnă și nesănătoasă, pentru că recunoștința trebuie să fie sentimentul cel mai firesc al omului demn în fața binefacerii primite de la cineva”, a spus duminică Patriarhul Daniel.

În omilia rostită la Paraclisul Patriarhal Sfântul Grigorie Luminătorul, Patriarhul României a vorbit despre recunoștință și implicațiile sale în relația cu Dumnezeu și semenii, întrucât duminica aceasta s-a citit textul biblic care ne prezintă Vindecarea celor zece leproși.

Potrivit Preafericirii Sale, din evanghelia de astăzi avem posibilitatea de a învăța cum să ne comportăm față de Dumnezeu și față de semenii noștri „când primim o binefacere de la Dumnezeu prin oameni”.

După ce a lecturat textul evanghelic, Părintele Patriarh a prezentat, pentru început, consecințele bolii considerate extrem de contagioasă și devastatoare, răspândite în perioada activității Mântuitorului Hristos și menționate în Sfânta Scriptură.

Suferințele bolnavilor de lepră

„Lepra, ca boală profund degradantă pentru ființa umană, aducea, pe lângă suferința fizică, și una sufletească, produsă de teama unei morți lente și de tristețea izolării sau a excluderii din comunitate a celor care erau bolnavi”, a explicat Preafericirea Sa.

Patriarhul a reiterat momentul întâlnirii cu cei zece leproși și a subliniat că Iisus Hristos nu le zice „Vindecați-vă” sau „Fiți vindecați” și nici nu-i întreabă „Aveți credință?”, ci doar îi trimite să împlinească o poruncă a Legii Vechi.

Optând pentru această modalitate pastorală, Mântuitorul Hristos „și-a arătat atât smerenia Sa, împlinind Legea lui Moise, cât și respectul Său pentru libertatea oamenilor de a fi sau a nu fi recunoscători lui Dumnezeu și semenilor lor”.

Lipsa recunoștinței, o atitudine contemporană

Întrucât după ce au primit vindecarea numai unul din cei zece s-a întors să mulțumească, iar Domnul Hristos întreabă de ceilalți nouă, Patriarhul a făcut observația că în momentul „când cei nouă au dat de bine, au uitat de Dumnezeu”, subliniind în mod expres faptul că „acest lucru se întâmplă deseori în viața de zi cu zi”.

„Numai când trecem prin neazuri, prin boli sau ispite, atunci cerem în mod stăruitor ajutorul lui Dumnezeu, dar îndată ce am scăpat de suferință, de sărăcie, de neaz, uităm de Dumnezeu. Însă, Mântuitorul Iisus Hristos nu fericește pe cei nerecunoscători, ci pe cei recunoscători și mulțumitori lui Dumnezeu pentru binefacerile primite de la El”.

De ce să fim recunoscători?

În acest sens, Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a oferit o cheie de interpretare a întrebării Mântuitorului care arată că „omul este cu adevărat om, adică ființă rațională și relațională, când este recunoscător lui Dumnezeu și oamenilor pentru darurile și binefacerile pe care le primește”.

Insistând asupra cultivării recunoștinței în viața noastră, Patriarhul a numit această virtute ca fiind „starea de sănătate a sufletului și lumina vieții în comuniune și în

demnitate”.

Riscurile nerecunoștinței

Preafericirea Sa a atras atenția și asupra pericolului dezumanizării în situația în care nu suntem recunoscători pentru binele și darurile primite.

„Când nu mai mulțumim lui Dumnezeu, nici măcar pentru ajutorul primit de la El spre a dobândi vindecare, ne dezumanizăm complet”.

„Evanghelia ne cheamă, așadar, să ne umanizăm permanent, să devenim cât mai umani sau recunoscători, mulțumind lui Dumnezeu pentru binefacerile Lui și oamenilor prin care Dumnezeu lucrează vindecarea noastră de boală sau izbăvirea noastră dintr-o situație dificilă”, a spus Părintele Patriarh.

Cum aduce Biserica mulțumire lui Dumnezeu?

Patriarhul României a prezentat și modul în care Biserica aduce aduce mulțumire lui Dumnezeu: în fiecare duminică și sărbătoare de peste an, iar în mănăstiri chiar zilnic, prin slujba Sfintei Euharistii.

„Sfânta Euharistie este lucrarea cea mai sfântă și mare de recunoștință sau de mulțumire pe care Biserica o aduce lui Dumnezeu pentru toate binefacerile primite de la El, cunoscute și necunoscute, arătate și nearătate deplin”.

Are Dumnezeu nevoie de mulțumirea noastră?

O altă învățătură care poate fi asimilată din textul biblic de astăzi este aceea că „deși Domnul Iisus Hristos nu caută slavă sau laudă de la oameni, totuși cere de la noi să dăm slavă lui Dumnezeu, să-i mulțumim Lui și oamenilor ca să creștem duhovnicește în relația noastră cu Dumnezeu și cu semenii”, a spus Patriarhul Daniel.

Preafericirea Sa a subliniat că „nu Dumnezeu are nevoie de mulțumirea noastră, ci noi avem nevoie să mulțumim lui Dumnezeu și oamenilor pentru a crește în comuniune de iubire smerită și sfântă și a ne îmbogăți duhovnicește” și a oferit și explicația:

„Întrucât omul a fost creat după chipul Preasfintei Treimi, adică al comuniunii veșnice de viață și iubire, el crește spiritual numai în starea de rugăciune fierbinte, de iubire milostivă și recunoștință smerită”.

Destinatarii recunoștinței

În ultima parte a predicii sale, Patriarhul a îndemnat la exprimarea recunoștinței și rostirea de rugăciuni de mulțumire „Preasfintei Treimi pentru darul vieții noastre, pentru sănătate și pentru tot ajutorul primit în viață”.

Totodată, recunoștința trebuie să fie îndreptată și față de „părinții după trup care ne-au născut și crescut, educatorilor, învățătorilor, profesorilor și duhovnicilor care ne-au format intelectual și duhovnicește, precum și tuturor celor care ne-au ajutat în vreme de boală, de necaz sau de nevoie”, a conchis Preafericirea Sa.

(Basilica – Foto Credit: Ziarul Lumina)